

Frits Deubel, componist en dichter

Wie kent hem niet, Frits Deubel, begaafd dichter en componist. De oudere lezers hebben hem misschien zelf meegemaakt als dirigent. Maar ook de jongere koorzangers worden regelmatig met zijn naam geconfronteerd aangezien er in ons koorboek maar liefst 26 liederen van zijn hand of in samenwerking met anderen zijn opgenomen.

Frits werd op 31 juli 1927 in Amsterdam in een apostolisch gezin geboren. Ze volgden in de gemeente aan de Witte de Withstraat (later Amsterdam I) waar kleine Frits op 10 december 1927, door apostel Van Oosbree, werd verzegeld. De jonge Frits toont al vroeg belangstelling voor muziek en wil orgel leren spelen. Zijn vader gaat met hem naar de organist, broeder Van Domburg, en deze adviseert hem om naar de muziekschool te gaan. Later volgt hij onderwijs aan het conservatorium en wordt hij dirigent van het 140 (!) zangers tellend gemeentekoor.

Het componeren en dichten openbaart zich al jonge leeftijd. De eerste liederen stammen uit de vijftiger jaren. Koorlied 648 "Thans staan Christus' afgezanten" wordt in 1953 nog in samenwerking met organist Kees van Domburg samengesteld. Van Domburg, die ook een muziekuitgeverij had, prent de jonge Frits ook in dat hij zijn gave tot componeren niet moet gebruiken voor eigen eer. Frits neemt dan tijdelijk de artiestennaam Hessel Ludwig aan om in de anonimiteit te blijven. In zijn latere leven zal Soli Deo Gloria ook steeds zijn credo zijn. De anonimiteit sluit niet uit dat hij zich als "artiest" aansluit bij BUMA STEMRA in verband met de copyright en licenties van zijn liederen. In de jaren vijftig volgen later de liederen "Heer, ik verwacht U" (KB 663) en "Juich" (KB 677) van zijn hand. Onderliggend thema is steeds de verwachting van de snelle wederkomst van Christus.

Hij trouwt op 20 januari 1954 met Nel Nagel en uit het huwelijk komen twee zoons voort. Frits krijgt een baan bij de AVRO waar we hem in 1973 zien als vroege IT'er. Vol trots verhaalt hij hoe hij met twee collega's een Inivac-9300-32 K computer beheert: een computer waarin je 32.000 bytes kunt opbergen en aan deze computer zijn twee disc-drives en drie tape-units gekoppeld

waarmee de opslag neerkomt op 58 miljoen tekens....! Dat komt dus neer op 58 terabyte. Nu trek je misschien je schouders daarvoor op maar in die jaren was dat haast onoverzienbaar.

Maar terug naar zijn dicht- en componeer werk: in de zestiger jaren zien we weer verschillende composities van zijn hand verschijnen. Veel daarvan vinden hun première tijdens de landelijke jeugddagen in 1961 (Nijmegen), 1969 (Zuidlaren) en 1988 (Rotterdam). De liederen tijdens de jeugddag in De Doelen in Rotterdam worden dan al in samenwerking met de jonge Leo Kerseboom gemaakt en deels opgenomen in het jeugdkoorboek ("Laat hemels zonneschijn", "de Barmhartige Samaritaan" en "God is eeuwig en almachtig"), en deels in het koorboek ("Als ik Gods liefde gadesla" (KB 662).

Ludwig van Beethoven zei ooit: "als iets voorbijkomt moet je het aanpakken anders gaat het naar iemand anders". En dat was precies hoe onder andere Frits Deubel werkte. Een gedachte of melodie kwam "voorbij" en hij greep het aan om het verder uit te werken tot een compositie of gedicht.

In 1967 wordt de Evangelische Omroep opgericht. Daar erkende men ook de gaven van Frits Deubel als dichter en componist en zocht men contact met hem. Dit leidde ertoe dat veel liederen van zijn hand landelijke bekendheid kregen door programma's als "Nederland zingt". Van zijn hand vinden we 15 liederen terug als "Alles heb 'k aan God te danken" en "Achter de wolken". Maar daarnaast vinden we ook liederen die in samenwerking met onder andere Martin Zonnenberg zijn geschreven.

Begin jaren zeventig verhuist het gezin Deubel naar Harderwijk, een dorp vergeleken met Amsterdam en dan ook nog behorend tot een ander district. Dat was misschien even wennen maar ze werden in de gemeente hartelijk ontvangen en vonden direct een goede plek!

In 1994 ontvangen Frits en Nel, in de gemeente Apeldoorn, de zegen op hun veertig jarig huwelijk.

Uiteindelijk besluit Frits het toch maar wat rustiger aan te doen. Zo neemt hij in 2013 afscheid van de website van de Nieuw-Apostolische Kerk waarvoor hij jarenlang gedichten schreef. Zijn laatste gedicht op die site was van 9 augustus 2013 en heette: "een beetje ongelukkig"

Ze verhuizen in die periode ook van Harderwijk naar Barneveld waar hij op 4 maart 2017 op 89-jarige leeftijd overlijdt.

De uitgever van zijn gedichten, Ark Media, schrijft daarover "dat hij was uitgegroeid tot een geliefd dichter met een zeer toegankelijke stijl en zijn gedichten worden gekenmerkt door vertrouwen en hoop. Hij sprak met veel passie over zijn God met alle mensen die hij tegenkwam. Dat was voor hem een tweede natuur geworden."

Op de site "Koormuziek.nl" staat geschreven dat "hij bekend werd doordat hij het leven van alledag wist te vangen in bijzondere poëzie."

Uit deze omschrijvingen komt ook weer zijn persoonlijk credo naar voren: “dat blijft bestaan wat in liefde is gedaan” en “Soli Deo Gloria!” Scheen hij uiterlijk een sterke persoonlijkheid, in wezen was hij vaak onzeker en was het geen man van grote gebaren. Dat zag je ook terug in zijn wijze van dirigeren. Maar toch steeds weer de twijfel na de première van een nieuw lied “was het een flop of bagger?” Hij was pragmatisch in plaats van dogmatisch: het woord “kerk” werd door hem amper gebruikt want “de kerk is slechts een instituut, het gaat om de gemeenschap want dat zijn de gelovigen.”

Zijn vrouw Nel heeft na zijn overlijden nog een tijd in een verzorgingshuis in Voorthuizen gewoond waar ze op 23 april 2023 overleed.

25. maart 2025

